

cial i si tant sols per un suposat *compromís*, que avui encara no s'ha posat ben bé en clar. acabant-la de matar dit senyor, que ostentava una significació partidista d'extrema dreta.

En aital situació i davant del desballestament de l'Escola, els Pares menors conventuals, establerts en la església de Montserrat, organitzaren particularment el Col·legi i procurant-se amistats polítiques i aprofitant la necessitat que sempre ha sentit Granollers de tenir Escola, sol·licitaren i obtingueren, en nom d'un alumne pobre al qual ells ensenyaven, una petita subvenció de l'Ajuntament.

Més tard, demanaren els aparells de Física i Química que posseïa l'Escola, amb el fi de poder ensenyar, cosa que no els fou concedida. Era quan a la vila es publicava el setmanari *Renovació*, de filiació republicana socialista.

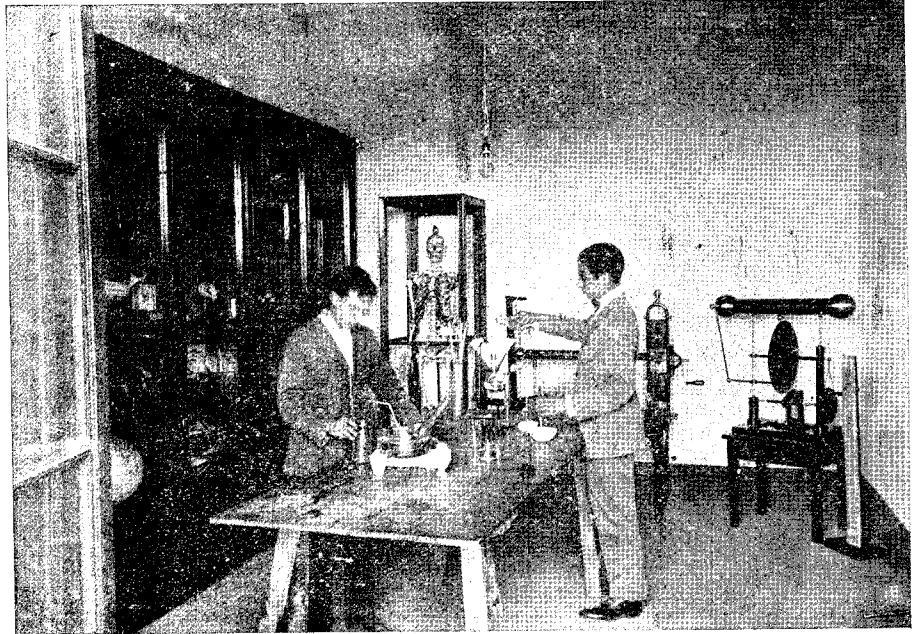
Aquest periòdic, com temps abans havia fet altra publicació local, *La Opinió*, inicià una campanya intensa a favor de l'Escola i protestant de la subvenció indirectament donada als Pares conventuals.

Per fi, en el pressupost municipal de l'any 1917, essent alcalde En Francesc Torras i secretari de l'Ajuntament En Jaume Buscarat, s'hi va consignar la quantitat de 4.000 pessetes per a restablir el Col·legi. *Renovació* havia triomfat. I en la conferència que el propi alcalde En Francesc Torras donà a La Unió Lliberal el 24 de gener de l'any 1917, declarà que la quantitat posada en pressupost seria *íntegrament* destinada al restabliment del Col·legi de 2.ª ensenyança.

Efectivament, la Comissió de governació de l'Ajuntament, en 28 de juliol del propi any, proposà, i aquest darrer acceptà, unes bases per a celebrar el concurs oficial de proveïment de la plaça de Mestre director. Acudí al concurs don Pere Rumbau i Basco, doctor en Filosofia i Lletres, i a aquest professor, únic que es presentà, se li adjudicà, amb l'encàrrec de que comencés a funcionar el vinent octubre. Ajudat, el Sr. Rumbau, pel professor de Ciències don Antoni Savall, organitzà el Col·legi en la casa que actualment ocupa, propietat del nostre compatriota don Josep Serrat.

Segons el prospecte anunciador, s'hi donaven les següents ensenyances: Batxillerat pera joves i senyoretas; Magisteri i preparació per a oposicions; Cultura general; Curs preparatori de Dret; Preparació per a l'Escola de Bibliotecàries; Idiomes i conferències particulars.

De la pruïja que sentia Granollers per a veure de nou muntat el seu Col·legi en dona compte l'èxit assolit ja en el primer curs 1917-1918. Hi assistiren immediatament els alumnes següents: senyoretas Joana Coll, Maria Garrell i Maria Pujol i joves Joan Bonany (pensionat de l'Ajuntament), Jacint Calvet, Eduard Corbera, Miquel Diumaró, Albert Pujol i Emili Ferrer, seguint tots ells els cursos 1.er i

Un aspecte del Museu i Gabinet laboratori de Física i Química

2.^{on} del Batxillerat i obtenint en els exàmens molt bones notes.

El Col·legi havia ressuscitat. No s'havien gastat les pessetes en và. Acudien més i més alumnes cada dia, i començà i acabà el segon any de la seva vida amb el mateix braó amb què s'havia iniciat.

Les esperances en el Col·legi creixien i l'ànima inquieta del senyor Buscarat, secretari de l'Ajuntament, i l'esperit cultural del Municipi manat per l'alcalde popular en Paulí Torras, feu concebir una major amplitut i extensió en el desenrotllament del Col·legi i sorgí com per encant el nom de l'Institut d'Estudis Superiors, incloïnt-hi l'ensenyament tècnic per a obrers.

Posades mans a l'obra, l'actual mestre director formulà, per encàrrec de l'Ajuntament, una ponència estudiant l'assumpte amb profunditat de coneixements i encare més bona voluntat, i presentat a l'Ajuntament, aquest l'aprovà. S'organitzaren unes conferències públiques, explicant l'objecte de l'Escola, anant la primera a càrrec d'en Francesc Torras, al saló de l'Ajuntament i la segona la donà el culte professor de l'Escola d'Arts i Oficis de Badalona, don Pau Rodón i Amigó, en el saló d'actes del Casino de Granollers. Tothom s'en compenetrà i es pot dir que es plantaren ja les fites del nostre patrimoni cultural de l'esdevenidor.

Finalment, rescindit el contracte particular, d'acord amb el professor senyor Rumbau, s'encarregà de la direcció de l'Escola el nostre benivolgut i esforçat don Pere Vegué, autor del projecte esmentat.

Vet-aquí la història sucinta de la nostra institució més preuada.

Veiem-la ja avui florent, i analitzem-la aital com actualment funciona.

Còm s'ha montat l'Escola

L'edifici

L'edifici on està instal·lat l'Institut d'Estudis Superiors es troba situat a l'extrem llevant del carrer del Condestable de Portugal. Es la casa-torre del nostre compatriota, l'intel·ligent enginyer don Josep Serrat i Bonastre. Edifici gran, aïllat de tota altre construcció, emplaçat en immillorables condicions i espais, confortable i higiènic. Sol i aire per tots quatre cantons; llum a dojo en totes les sales i dependències; aixoplugat a l'hivern, ombrejat a l'estiu, propi per a esbarjo. Aucells que hi canten; flors que l'embaumen; infants que disposen d'un lloc per a jugar sots els arbres, on hi nien constantment els rossinyols... lloc exprés per a una institució cultural. Vet-aquí on el Municipi hi ha montat l'escola d'ensenyament superior, ampliant-la amb les escoles preparatòries com a via d'assaig del què més tard ha d'ésser l'establiment definitiu de l'Escola d'Oficis i Indústries locals.

De tot això hom deu parlar avui. En la infantesa totjust de l'establiment, la importància que realment ja té l'Institut de Estudis Superiors és, no precisament per la feina feta, sinó per la feina a complir per aquest esperit inquiet, incansable, que és el mestre Vegué, de qui tenim motius, a jutjar per l'obra feta, per a creure que triomfarà en sos propòsits, posant ben alt el nom de nostra vila.

Parlem, doncs, primerament, còm és l'edifici de l'Escola construït, com ja hem dit, a quatre vents.

A l'entrada de la planta baixa, es troba un magnífic Vestíbul, on hi han les taules d'anuncis de l'establiment; la sala de la Direcció, que és a l'esquerra de l'entrada; l'Oratori a la banda dreta; Quarto d'agensament, amb rentadors, mirall i penja-robes; Quarto de bany i llimplesa, per a joves i senyoretas; Cuina espaiosa-